

Making Hashem's Will Our Will
The Ten Principles of the Baal Shem Tov (6)

ו. כל הנעשה בעולם אפי' דבר קל שבקלים הכל מהשי"ת, לכן אין לאדם להשגיח אם הם כרצונו אם לא כרצונו.

1) צוואת הריב"ש

"שויתי הי' לנגדי תמיד" (תהלים טז, ח). "שויתי" לשון השתוות, בכל דבר המאורע הכל שוה אצלו, בין בענין שמשבחין בני אדם אותו או מבזין אותו. וכן בכל שאר דברים וכן בכל המאכלות, בין שאוכל מעדנים בין שאוכל שאר דברים, הכל ישוה בעיניו, כיון שהוסר היצר הרע ממנו מכל וכל. וכל דבר שיארע לו יאמר 'הלא זה הוא מאתו יתברך ואם בעיניו הגון' וכו' וכל כוונתו לשם שמים, אבל מצד עצמו אין חילוק. וזה מדרגה גדולה מאד.

2) Have a Little Faith by Mitch Albom [pg 162-163] (2009)

I read up on Buddhist stories and parables.

One concerns a farmer who wakes up to find that his horse has run off.

The neighbors come by and say, "Too bad. Such awful luck."

The farmer says, "Maybe."

The next day, the horse returns with a few other horses. The neighbors congratulate the farmer on his reversal of fortune.

"Maybe," the farmer says.

When his son tries to ride one of the new horses, he breaks his leg, and the neighbors offer condolences.

"Maybe," the farmer says.

And the next day, when army officials come to draft the son—and don't take him because of his broken leg—everyone is happy.

"Maybe," the farmer says.

I have heard stories like this before. They are beautiful in their simplicity and surrender to the universe. I wonder if I could be attached to something so detached. I don't know. Maybe.

3) פרקי אבות – פרק ב, משנה ד

הוא [=רבן גמליאל בנו של ר' יהודה הנשיא] היה אומר עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו; בטל רצונך מפני רצונו כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונך.

4) ליקוטי מוהר"ן – תנינא, תורה יב

כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ אַחַר שְׂכָלוֹ וְחֻמְתּוֹ יוֹכֵל לִפְלֵ בְטֻעוֹתַיִם וּמְכַשׁוֹלוֹת רַבִּים וְלָבוֹא לַיָּדִי רְעוֹת גְּדוֹלוֹת, חֵס וְשֵׁלוֹם וַיֵּשׁ שְׂקָלְקָלוֹ הַרְבֵּה כְּגוֹן הַרְשָׁעִים הַגְּדוֹלִים מְאֹד הַמְפַרְסְמִים, שֶׁהִטְעוּ אֶת הָעוֹלָם וְהִכֵּל הָיָה עַל יְדֵי חֻמְתָּם וְשְׂכָלָם וְעָקַר הַיְהוּדוּת הוּא רַק לֵילֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, בְּלִי שׁוֹם חֻמּוֹת וְלִהְסִתֵּפֵל בְּכָל דָּבָר שֶׁעוֹשֶׂה, שִׁיְהִי שֵׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלְבִלִי לִהְשָׁגִיחַ כָּלֵל עַל כְּבוֹד עֲצָמוֹ רַק אִם יֵשׁ בָּזֶה כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה, וְאִם לָאוּ לָאוּ וְאִזִּי בּוֹדָאֵי לֹא יִפְשֵׁל לְעוֹלָם...

5) שלחן ערוך – אורח חיים, סימן רלא [שכל כוונותיו יהיו לשם שמים; ובו סעיף אחד]
 אם אי אפשר לו ללמוד בלא שינת הצהרים, יישן... ובלבד שלא יאריך בה, שאסור לישן ביום יותר משינת הסוס שהוא שתין נשמי. ואף בזה המעט לא תהא כוונתו להנאת גופו, אלא להחזיק גופו לעבודת השי"ת; וכן בכל מה שיהנה בעולם הזה, לא יכוין להנאתו, אלא לעבודת הבורא יתברך, כדכתיב: "בכל דרכיך דעהו" (משלי ג, ו) ואמרו חכמים: **כל מעשיך יהיו לשם שמים**, שאפילו דברים של רשות, כגון האכילה והשתיה וההליכה והישיבה והקימה והתשמיש והשיחה וכל צרכי גופך, יהיו כולם לעבודת בוראך, או לדבר הגורם עבודתו... **כללו של דבר, חייב אדם לשום עיניו ולבו על דרכיו ולשקול כל מעשיו במאזני שכלו, וכשרואה דבר שיביא לידי עבודת הבורא יתברך יעשהו, ואם לאו לא יעשהו; ומי שנוהג כן, עובד את בוראו תמיד.**

6) שיר השירים – פרק ח, פסוק ז [ע"פ היסוד העבודה מסלונים זי"ע¹]
 מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה, אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו.

7) פרקי אבות – פרק ב, משנה ח
 רבן יוחנן בן זכאי קבל מהלל ומשמאי. הוא הנה אומר, אם למדת תורה הרבה, אל תחזיק טובה לעצמך, כי לך נוצרת.

8) פרקי אבות – פרק ד, משנה כב
 ...ואל יבטיחך יצרך שהשאל בית מנוס לך, שעל כרחך אתה נוצר, ועל כרחך אתה נולד, ועל כרחך אתה חי, ועל כרחך אתה מת...

9) ממעינות הנצח על פרקי אבות – עמ' פח

כשהגיעו רגעי האחרונים של רבי צבי חנוך מבנדין, בליל שבת קודש אחרי הסעודה, ו' באדר תרצ"ה, שמעו אותו קורא:
 – אבא רחימא, אם זה רצונך, אנא שיהיה כמו שאתה רוצה...
 במלים האלו פרחה נשמתו למרום.

10) לקוטי מוהר"ן – תורה קצו
 וכשאתה מתפלל אל תעשה תפלתך קבע אלא רחמים ותחנונים וכו' (אבות פ"ק ב) כי אסור לאדם לעמד עצמו על שום דבר הינו שאסור להתעקש בתפלתו שהקדוש ברוך הוא יעשה לו דוקא את בקשתו כי זה הוא כמו לוקח דבר בחזקה, בגזלה רק צריך להתפלל ולהתחנן לפני השם ותברך ברחמים ותחנונים אם יתן השם ותברך יתן ואם לאו לאו כמובא במקום אחר [בהתורה ט תיקונין סי כ] וזה: אל תעשה תפלתך קבע, מלשון גזלה כמו שקתוב (משלי כ"ב): "וקבע את קבעיהם נפש" הינו שכל מה שהוא מבקש, הן פרנסה או בנים או שאר צרכים אסור להתעקש ולעמד עצמו בתפלתו שדוקא יעשה הקדוש ברוך הוא את תפלתו כי זה הוא תפלת קבע שלוקח הדבר בחזקה בגזלה רק יתפלל רחמים ותחנונים כנ"ל.

11) קדושת לוי - פרשת בהר
 ושבתה הארץ לה' (כה, ב). כי איתא בכתבי האר"י ז"ל (שער הפסוקים פ' כי תשא ד"ה ואתה) ואתה תדבר אל בני ישראל את שבתותי תשמורו' כו' (שמות לא, יג), ואיתא בטור (סי' רפא) כי בשעת שעבוד מצרים היה משה רבינו עליו השלום מבקש מפרעה שיהיו ישראל נחים יום אחד בשבוע מעבודה, ובחר את יום השבת, ובשעה שנצטוונו על השבת, אזי שמח משה במתנת

¹ עיין הלקח והלבוב – חלק חודש ניסן-אייר, עמ' קנח (נדפס בשנת תשע"ז)

חלקו (נוסח תפילת שחרית של שבת), כי הוא מקודם הציווי עלה במחשבתו שזה יום מנוחה. וזה פירוש 'ואתה' תדבר, כי אתה מקודם צוית לנוח בשבת. וזהו את 'שבתותי' תשמורו, שיהיו ישראל נוחים בשבת לא בשביל מנוחת עבודתם, רק מחמת שצוה השם יתברך לשבות בשבת. וזהו ושבתה הארץ שבת לה', כי דרך העולם לחרוש שדה אחד ולהניח בור שנה ב' כדי שיהיה יפה להוציא הזרע (עי' ב"ב כט, א), על זה בא מאמר השם יתברך ושבתה הארץ שבת לה', שבשנת השמטה שישבות הארץ, לא תהיה השביתה מחמת טובות הארץ, רק שבת לה', מחמת צווי השם יתברך.

12) ספר מאורות השבת – חלק א, עמ' 13

בְּאַחַד הַיָּמִים הַסְּפִים אֶחָד הַרוֹפְאִים
 לְהַתִּיר לוֹ לְמַצֵּן סְפָרִיָּה, וְכֵן יִקְלוּ
 כְּאֵבָיו. הַתְּלִמִּיד שֶׁשָּׁמַשׁ אֶת רַבִּי אֶהְרֹן
 שָׁמַח בְּיוֹתֵר, וּבִשְׂרָ לְרַבּוֹ עַל כֵּן, אֵךְ רַבִּי
 אֶהְרֹן - בְּמֵאֲמָרָא רַב - הָשִׁיב לוֹ:
 - סְפָרִיָּה זֶה, אֲשֶׁמֹר אוֹתָהּ לְכָבוֹד שַׁבַּת
 קִדְּשׁ!...
 וְאוֹתוֹ הַיּוֹם, לֹא יוֹם שִׁשִּׁי, אֲלֵא יוֹם
 רַבִּיעִי הִנֵּה!...

סְפָרִיָּה לְכָבוֹד שַׁבַּת קִדְּשׁ
 בְּסוּף יָמָיו שֶׁל רַבִּי אֶהְרֹן קוֹטְלָר זצ"ל
 הוּא אֶבֶד אֶת הַפָּרְתוֹ, וּבְעַקְבוֹת זֹאת
 הַפְּסָקָה תְּזוּנָתוֹ דָּרָךְ פִּיּוֹ, וְהוּא קִבֵּל
 זְרִיקוֹת וְעֲרוּיִים וְעַלֵּיהֶם הִיָּתֵה כְּלַפְלָתוֹ.
 מִכִּיּוֹן שָׁפָךְ, הִנֵּה פִּיּוֹ יָבֵשׁ וּבְקִשֵׁי יָכוֹל
 הִנֵּה לְדַבֵּר, אוֹלָם הַרוֹפְאִים לֹא הִתִּירוּ לוֹ
 לְטַעַם מְאוּמָה, אֵף לֹא טַפַּת מַיִם.

13) ספר מאורות השבת – חלק א, עמ' 49

בְּעָרֵב שַׁבַּת קִדְּשׁ קָרָא לוֹ הַרְבֵּי
 וּבְחֻדוֹה גְלוּיָה שׁוֹחַח עֲמוֹ, סֵפֶר לוֹ
 כְּמָה דָּאֵב לְבוֹ כְּאֲשֶׁר פִּסְפוּ אֶזֶל וְכָמָה
 שָׁמַח כְּאֲשֶׁר מִשְׁמִים זְמַנּוֹ לוֹ אוֹתוֹ
 חֲסִיד, וְאֵף הוֹדָה לוֹ בְּפֶה מְלֵא.
 או-אֵז הוֹסִיף הַרְבֵּי: כְּאֲשֶׁר קִבֵּלְתִּי
 אֶת הַפְּסָף שְׁמַחְתִּי מְאֹד, אֵךְ נִצְרַתִּי
 אֶת שְׁמַחְתִּי לְיוֹם שַׁבַּת, כְּדִי לְעֲנֹג בָּהּ
 אֶת שַׁבַּת קִדְּשׁ!...

רַבִּי נֶתַן דָּוִד מְשִׁיד לֹוּבְצָא נְקֻלַּע
 פַּעַם לְמָקוֹם נִדְחָ, לְלֹא בְּנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ.
 בְּהִיּוֹתוֹ שֶׁם נִזְקַק לְמַעוֹת, וּלְפַתַּע נִזְדַּמֵּן
 לְשֵׁם אִישׁ מַחְסִידָיו וְהֶעֱנִיקָם לוֹ.
 הַחֲסִיד סָבַר, שֶׁהַרְבֵּי יָבִיעַ שְׁמַחָה
 עֲמוּקָה עַל הַתְּמִיכָה לָהּ זָכָה. אֵךְ
 לְהַפְתָּעָתוֹ, הַרְבֵּי הוֹדָה לוֹ מִקְרֵב לֵב
 אֵךְ שְׂרִיר לֹא זַע בְּפָנָיו.

14) ר' עובדיה מברטנורא - מסכת אבות, פרק ב

כדי שיבטל רצון אחרים - יפר עצת כל הקמים עליך לרעה. ואני שמעתי, שאין זה אלא דרך כבוד כלפי מעלה, והרי הוא כאילו כתוב כדי שיבטל רצונו מפני רצונך. כאותה שאמרו בפרק במה אשה [דף ס"ג ע"א] כל העושה מצוה כתקנה אפילו גזר דין של שבעים שנה מתבטל מעליו: